

عنوان مقاله:

نمایندگی مستقیم و غیرمستقیم از دیدگاه کنوانسیون 1983 و حقوق ایران

محل انتشار:

همایش ملی پیشگیری از جرم در قلمرو مطالعات حقوق کیفری، علوم اجتماعی و انتظامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهرداد باقری - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بین المللی کیش، کیش، ایران.

جمشید نورشرق - استادیار حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اشخاص می توانند اعمال نیابت پذیری را که خود صلاحیت انجام آن را دارند به وسیله اعطای نیابت به دیگری به اجرا در آورند. فروش کالا، بازاریابی، نظارت، مدیریت بر مراحل تولید، تهیه مواد و کالای مورد نیاز، حضور در مذاکرات و انعقاد قراردادها، اقامه دعوی در محاکم و دفاع از دعوی اقامه شده علیه اصیل و نظایر آن از جمله اعمالی است که طبقات مختلف نمایندگان به آنبادرت می ورزند. در حوزه تجارت بین الملل تنوع و گستردگی موضوعات موجب اهمیت بیشتر نمایندگی های تجاری گردیده است. تصویب قوانین متعدد بین الملل در این زمینه نمایانگر اهمیت موضوع نمایندگی تجاری است. در تمام مباحث نمایندگی سه شخصیت اصلی مدنظر قرار می گیرد. اصیل، نماینده و ثالث؛ روابطی ما بین آنان آثار مختلفی را بوجود می آورد که هر یک در جای خود قابل بحث است. در حقوق ایران موضوع نمایندگی در قانون مدنی و در قانون تجارت مورد بررسی قرار گرفته است؛ مواد 395 تا 401 قانون تجارت و همچنین مواد 196 و 198 قانون مدنی و نیز مواد 656 تا 683 همان قانون در باب وکالت به این مبحث پرداخته است. در قوانین بین المللی می توان به کنوانسیون 14 مارچ 1978 در زمینه حقوق قابل اعمال بر نمایندگی و نیز کنوانسیون 1983 ژنو راجع به بیعین المللی کالا اشاره کرد از آنجا که کشورهای اروپایی تحت نظارت اتحادیه اروپا روابط گسترده تجاری با یکدیگر دارند این اتحادیه نیز با دستورالعمل 18 دسامبر 1986 به تدوین قوانین و مقررات یکپارچه در مورد نمایندگی تجاری بین المللی پرداخته است که این امر کمک بسزایی در حذف موانع و ترویج توسعه تجارت بین المللی نموده است. اثر اراده نماینده بر اصیل در قانون بین المللی 1983 با قوانین داخلی بر حسب نوع اصیل و نیز حدود اختیارات ظاهری و آثار ناشی از تجاوز نماینده از حدود و اختیارات متفاوت است اما در حدود اختیارات واقعی و تاثیر اراده نماینده در نمایندگی های مستقیم مشابهت دارد؛ هدف نگارندگان در این پژوهش با روش تحلیلی - توصیفی پرداختن به نمایندگی مستقیم و غیرمستقیم از دیدگاه کنوانسیون 1983 و حقوق ایران می باشد.

کلمات کلیدی:

نمایندگی، اصیل، نماینده، کنوانسیون 1983، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/852874>

